

vedonnut, ole todellinen ja varma, vaikka kalastuksen ennen-aikaisesta lopettamisesta aiheutuu hänelle vahinkoa siksi, ettei hän ole voinut kalastaa kiintiönsä mukaista määrää kokonaan.

Toiseksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽²⁾ 7 artiklan 1 kohtaa ja tehnyt ilmeisen arviointivirheen. Kyseisen asetuksen 7 artiklan mukaan komissiolla on oikeus toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä vain siinä tapauksessa, että vesiluonnonvarojen säilyttämiseen kohdistuu vakava uhka. Valittajan mukaan komissio ei ole osoittanut, että tonnikalaa olisi kalastusvuonna 2008 kalastettu yli kiintiöiden.

Kolmanneksi asetuksen (EY) N:o 530/2008 antamisesta on aiheutunut kantajan elinkeinotoiminnan rajoitus vastoin perusoikeuskirjan 15 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan jokaisella on oikeus tehdä työtä ja harjoittaa vapaasti valitsemaansa tai hyväksymäänsä ammattia.

Neljänneksi asetuksen (EY) N:o 530/2008 antaminen merkitsee oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista, koska asetuksessa N:o 530/2008 kiellettiin tonnikalan kalastus 16.6.2008 lähtien, vaikka lainkäytön piiriin kuuluvien on voitava nojautua selkeisiin ja pysyviin sääntöihin.

Viidenneksi asetuksen (EY) N:o 530/2008 antaminen merkitsee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista. Valittajan mukaan lainkäytön piiriin kuuluvan on voitava kohtuullisella varmuudella luottaa saatuihin sitoumuksiin. Valittaja on voinut perustellusti luottaa siihen, että hän voi harjoittaa kalastuselinkeinoaan 30.6.2008 asti, kun tonnikalan kalastus oli alun perin sallittu Ranskassa 30.6.2008 asti.

Lopuksi asetuksen (EY) N:o 530/2008 antaminen on loukannut valittajan omaisuudensuojaa, vaikka omaisuudensuoja on turvattu Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen pöytäkirjan 1 artiklassa. Kalastamalla saatu tonnikala on kyseisessä artiklassa tarkoitettua omaisuutta, joten kalastuksen ennenaikainen lopettaminen aiheuttaa valittajalle vakavaa taloudellista vahinkoa ja odotettavissa olleen saatavan menetyksen.

(1) Tonnikalaa Atlantin valtamerellä pituuspiiriin 45 ° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä kalastavia kurenuotta-alkuksia koskevista kiireellisistä toimenpiteistä 12.6.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 530/2008 (EUVL L 155, s. 9).

(2) Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2371/2002 (EYVL L 358, s. 59).

Valitus, jonka Ballast Nedam NV on tehnyt 21.12.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-361/06, Ballast Nedam v. komissio, 27.9.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-612/12 P)

(2013/C 71/16)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittaja: Ballast Nedam NV (edustajat: advocaat A. R. Bosman ja advocaat E. Oude Elferink)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu, sellaisena kuin se ilmenee valituksenalaisen tuomion tuomiolauselmasta, on kumottava kokonaan tai osittain.
- Siinä tapauksessa, että valitus hyväksytään
 - Ballast Nedamin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä kokonaan tai osittain
 - komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ballast Nedam tukeutuu valituksessaan kahteen valitusperusteeseen.

Ensimmäisessä valitusperusteessa se vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 27 artiklan 1 kohtaa ja loukannut valittajan puolustautumisoikeuksia, koska se ei ole kumonnut komission päätöstä ⁽²⁾ (osittain), siltä osin kuin kyseinen päätös koskee Ballast Nedamia. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä, ettei 18.10.2004 päivätty väitetiedoksianto asiassa täytä vaatimuksia, joita unionin oikeudessa väitetiedoksiannolle asetetaan.

Väitteensä tueksi Ballast Nedam tuo esiin ensinnäkin sen, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossa todennut, että väitetiedoksianto oli olennaisen seikan osalta epäselvä, mutta se ei kuitenkaan ole päätellyt tästä, että komissio ei ollut kunnioittanut valittajan puolustautumisoikeuksia.

Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan komissio oli väitetiedoksiannossa antanut riittävästi tietoja sen arvioimiseksi, mihin tosiseikkoihin ja olosuhteisiin se on perustanut väitteensä siitä, että kilpailusääntöjä oli rikottu, ja

ilmoittanut yksiselitteisesti, mille yrityksille määrättäisiin sakkoja, ei Ballast Nedamin mukaan pidä paikkaansa. Siltä osin kuin kyseiset toteamukset koskevat Ballast Nedamia, kyse on unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön virheellisestä tulkinnasta niistä vaatimuksista, joita väitetiedoksiannon sisällölle on asetettava. Tässä yhteydessä merkitystä on sillä, ettei tytäryhtiötä, joka on rikkonut kilpailusääntöjä, mistä Ballast Nedamin on katsottu olevan vastuussa, ole nimetty väitetiedoksiannossa.

Kolmanneksi Ballast Nedam valittaa unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksesta, jonka mukaan se ei ole voinut olla väitetiedoksiannon perusteella tietämätön siitä, että se tulisi olemaan komission lopullisen päätöksen adressaatti Ballast Nedam Grond en Wegen B.V:n (jäljempänä: BN Grond en Wegen) emoyhtiönä. Katsoessaan näin unionin yleinen tuomioistuin on muun muassa tulkinnut väärin sen unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ulottuvuutta, jonka mukaan väitetiedoksiannosta on ilmettävä, missä ominaisuudessa yrityksen syyksi luetaan väitetyt toiseikat.

Ballast Nedamin mukaan unionin yleinen tuomioistuin on neljänneksi tutkiessaan, oliko komissio kunnioittanut puolustautumisoikeuksia, virheellisesti ottanut huomioon Ballast Nedamin väitetyn sisällöllisen vastauksen väitetiedoksiantoon.

Toisessa valitusperusteessaan Ballast Nedam vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeutta, koska se on soveltanut virheellisesti perustavanlaatuisia periaatteita, jotka koskevat kysymystä siitä, milloin emoyhtiöitä voidaan pitää vastuullisina kartelleja koskevien sääntöjen rikkomisesta. Ballast Nedamin käsityksen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se on todennut, että komissio voi pitää sitä vastuullisena EY 81 artiklan rikkomisesta, vaikka komissio ei ole todennut kyseistä rikkomista.

Ballast Nedam viittaa perusteena ensinnäkin siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on asiassa T-382/06, Tomkins v. komissio, 24.3.2011 (Kok., s. II-1157) antamassaan tuomiossa todennut, että emoyhtiön vastuu ei voi ylittää kilpailusääntöjä rikkoneen tytäryhtiön vastuuta. Edellä mainitusta seuraa Ballast Nedamin mukaan, että emoyhtiötä ei voida pitää vastuullisena kilpailusääntöjen rikkomisesta, jos komissio ei ole todennut sitä.

Ballast Nedam lisää tähän, ettei komission harkinta sen ratkaisemisessa, mitä yrityksen yksiköitä voidaan saattaa vastuuseen kilpailusääntöjen rikkomisesta, mene niin pitkälle, että se voisi pitää emoyhtiötä vastuullisena kilpailusääntöjen rikkomisesta, jota ei ole todettu.

Toiseksi Ballast Nedam vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut huomioon sen, ettei Ballast Nedam ole

kumonnut epäilyä siitä, että se on vaikuttanut merkittävästi BN Grond en Wegenin markkinakäyttäytymiseen. Kyseinen seikka liittyy Ballast Nedamin mukaan läheisesti Ballast Nedamin puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen eikä sillä sitä paitsi ole oikeudellista merkitystä.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

(²) [EY] 81 artiklan mukaisesta menettelystä (asia N:o COMP/F/38.456 — Bitumi (Alankomaat)) 13.9.2006 tehty komission päätös K(2006) 4090.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 2.1.2013 — Directeur général des douanes et droits indirects ja Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières v. Humeau Beaupreau SAS

(Asia C-2/13)

(2013/C 71/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Directeur général des douanes et droits indirects ja Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Vastapuoli: Humeau Beaupreau SAS

Ennakkoratkaisukysymys

Onko jalkineen valmistusprosessiin kuuluvat varren kantakapin muovaamistoimet ja varren ja ulkopohjan hiomistoimet, jotka tehdään ennen jalkineen kokoamista, luokiteltava harmonoidun järjestelmän 2 yleisen tulkintasäännön a alakohtaa koskevan selityksen VII kohdassa tarkoitetuiksi ”yhdistämistoimiksi” vai ”valmistustoimiksi, joilla valmistaminen on saatettu päätökseen”?